

Městský soud v Praze

prostřednictvím

Obvodního soudu pro Prahu 1

Ovocný trh 587/14

112 94 Praha 1

datovou schránkou

WOLF THEISS Rechtsanwälte GmbH &

Co KG, organizační složka

Pernerova 691/42

186 00 Praha 8 – Karlín

Česká republika

T +420 234 765 111

F N/A

E praha@wolftheiss.com

IČO: 02261031

DIČ: CZ683352944

MS Praha A 76285

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.

T +420 234 765 238

E robert.pelikan@wolftheiss.com

sp. zn. 49 EXE 4931/2025

Povinný: **Monarflex s.r.o.**, IČ: 35953411, se sídlem Továrenská 1, 943 03 Štúrovo, Slovenská republika

Zastoupen: **JUDr. Robertem Pelikánem Ph.D.**, advokátem
advokátní kanceláře Wolf Theiss, ev. č. ČAK 11582,
sídlím Pernerova 691/42, 186 00 Praha 8

Oprávněný: **XENEX, s.r.o.**, IČ: 36416291, se sídlem Pri Rajčianke 8913 / č. 25, 010 01 Žilina, Slovenská republika

Zastoupen: **JUDr. Pavlem Poliakem**, působícím v advokátní
kanceláři BDO Slovak Republic, se sídlem
Pribinova čp. 10, 811 09 Bratislava - Staré Město,
Slovenská republika

o návrhu povinného na odklad exekuce

odvolání

Bez příloh

Wolf Theiss

I.

Odvolání proti zamítnutí návrhu na odklad exekuce

1. Dne 17. prosince 2025 bylo proti povinnému na návrh oprávněného zahájeno exekuční řízení vedené u nadepsaného exekutorského úřadu pod sp. zn. 176 EX 00472/25, a to z důvodu existence exekucí postižitelných peněžních prostředků povinného na území České republiky, konkrétně bankovního účtu povinného vedeného u Deutsche Bank Aktiengesellschaft Filiale Prag, organizační složka, IBAN: CZ06 7910 0000 0040 5380 0106.
2. Vyrozumění o zahájení exekuce a výzva k zaplacení peněžitého dluhu č. j. 176 EX 00472/25-010 ze dne 30. prosince 2025 byly povinnému doručeny dne 3. února 2026.
3. Povinný podal návrh na zastavení exekuce a návrh na odklad exekuce, oba návrhy byly soudnímu exekutorovi doručeny prostřednictvím datové schránky dne 4. března 2026.
4. Návrh na odklad exekuce povinný podal podle § 54 exekučního řádu a § 266 odst. 2 ve spojení s § 268 odst. 1 písm. b) a h) OSŘ, neboť měl a má za to, že existují důvody, pro které lze očekávat zastavení exekuce, když:
 - 1) Na Slovensku se vede řízení o určení existence a výše dluhu, který je v tomto exekučním řízení vymáhán, přičemž v důsledku rozhodnutí v tomto řízení se stane exekuční titul neúčinným a exekuce bude muset být zastavena dle § 268 odst. 1 písm. b) OSŘ; a
 - 2) Oprávněný nemá hmotněprávní nárok, který v této exekuci vymáhá, a proto by exekuce měla být zastavena jako nepřipustná dle § 268 odst. 1 písm. h) OSŘ.
5. Dne 17. března 2026 však povinný obdržel usnesení prvoinstančního soudu č. j. 49 EXE 4931/2025-75, kterým byl jeho návrh na odklad zamítnut.
6. V tomto usnesení se však prvoinstanční soud s argumentací povinného zčásti vůbec nevypořádal a zčásti rozhodl na základě závěrů, které jsou v příkrém rozporu s konstantní judikaturou Nejvyššího soudu.
7. Prvoinstanční soud dále nesprávně zjistil skutkový stav, neboť v napadeném usnesení uvedl, že *povinný podal návrh na zastavení exekuce pouze na Slovensku*, ačkoliv povinný podal souběžně návrh na odklad i návrh na zastavení exekuce v exekučním řízení vedeném výše jmenovaným exekutorem.
8. V důsledku tohoto "přehlédnutí" prvoinstanční soud zjevně návrh povinného na zastavení exekuce ani nečetl a nemohl se ani zabývat k tomuto návrhu přiloženými důkazy. Povinný přitom z velké části na tento svůj návrh jakož i důkazy k němu přiložené odkazoval, aby argumentaci stran neexistence hmotněprávního nároku oprávněného neopakoval zevrubně dvakrát a dvakrát nepřikládal totožné důkazy.
9. Povinný tak v otevřené lhůtě podává proti usnesení o zamítnutí návrhu na odklad toto odvolání a napadá je v plném rozsahu, neboť prvoinstanční soud zjevně nepřihlédl k povinným tvrzeným skutečnostem a označeným důkazům (§ 205 odst. 2 písm. b) OSŘ), neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností

(§ 205 odst. 2 písm. d) OSŘ), dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním (§ 205 odst. 2 písm. e) OSŘ) a konečně jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci (§ 205 odst. 2 písm. g) OSŘ).

10. Toto odvolání povinný dále odůvodňuje, jak následuje.

II.

K prvnímu důvodu zamítnutí návrhu na odklad: řízení před slovenským soudem ani jejich rozhodnutí o neexistenci vymáhané povinnosti údajně nemůže mít žádný vliv na probíhající exekuci

11. Jeden z argumentů povinného pro odklad exekuce spočívající v dříve zahájeném řízení o určení neexistence vymáhaného dluhu na Slovensku prvoinstanční soud vypořádal velmi stručně v jediném bodě usnesení č. 9. V něm uvedl, že podání žaloby na určení a existence dluhu na Slovensku, jehož zaplacení se touto exekucí oprávněný domáhá, *"samo o sobě důvod pro odklad exekuce nezakládá"*, neboť *"i kdyby slovenský soud této žalobě v plném rozsahu vyhověl, tak určení existence dluhu v povinnou požadované výši, ještě nesvědčí o neplatnosti či nevykonatelnosti exekučního titulu"*.
12. Tento závěr prvoinstančního soudu je v příkrém rozporu s konstantní judikaturou Nejvyššího soudu, podle které: *"Skutečnost, že notářský zápis se svolením k vykonatelnosti je takovým titulem pro výkon rozhodnutí, který sám o sobě oprávněnému nezakládá právní důvod pro přijetí vymáhaného plnění, musí být zohledněna i v řízení o výkon rozhodnutí. Vymáhání plnění, na něž nemá oprávněný nárok a které by byl povinen po jeho přijetí z důvodu bezdůvodného obohacení povinnému vrátit, nelze považovat za přípustné. Nařídí-li soud podle notářského zápisu se svolením k vykonatelnosti výkon rozhodnutí, ačkoliv oprávněný nemá na vymáhané plnění podle hmotného práva nárok, je to důvodem k zastavení výkonu rozhodnutí"*. (rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 267/2000, z recentních rozhodnutí např. sp. zn. 20 Cdo 2866/2019 a sp. zn. 20 Cdo 1533/2022).
13. Pokud by slovenské soudy pravomocně určily, že vymáhaný dluh neexistuje, bylo by soudem závazně a nezměnitelně stanoveno, že oprávněný nemá na vymáhané plnění podle hmotného práva nárok.
14. V takovém případě by nastala situace, kterou Nejvyšší soud označuje jako *"nepřípustnou"* a kterou konstantně již přes dvacet pět let považuje za důvod pro zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) OSŘ, a to i *ex offio*.
15. Pro úplnost dodejme, že podle povinného by takové rozhodnutí slovenského soudu bylo též důvodem pro zastavení exekuce dle § 268 odst. 1 písm. b) OSŘ, neboť, jak vysvětlil ve svém návrhu, neúčinnost rozhodnutí či jiného exekučního titulu podle tohoto ustanovení znamená, že exekuční titul sice po formální stránce zůstává stále platný, ale je nezpůsobilým podkladem pro vymáhání jím uložené povinnosti. Neúčinnost exekučního titulu přitom vyplývá přímo ze zákona,

nebo v důsledku jiných skutečností, např. "v důsledku vydání jiného rozhodnutí"¹, což je právě situace posuzovaného případu.

16. Ať už tedy podle § 268 odst. 1 písm. b) OSŘ nebo dle § 268 odst. 1 písm. h) OSŘ, pravomocné rozhodnutí slovenského soudu určující neexistenci vymáhaného dluhu by bylo důvodem pro zastavení exekuce, neboť by znamenalo, že na vymáhání plnění nemá oprávněný nárok a byl by povinen po jeho přijetí ho povinnému jako bezdůvodné obohacení vrátit.
17. Již pro tento nesprávný závěr prvoinstančního soudu, na němž je napadené rozhodnutí založeno, by mělo být zrušeno.

III.

K druhému důvodu zamítnutí návrhu na odklad: soud údajně není oprávněn přezkoumávat věcnou správnost exekučního titulu

18. Jako druhý důvod zamítnutí návrhu na odklad prvoinstanční soud s odkazem na usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 398/2023 uvedl, že *"neshledal v existenci exekučního titulu takové okolnosti, jež by snad byly v rozporu se základními principy právního státu a jež by zakládaly nepřipustnost vedení exekuce"*, když v předmětném exekučním titulu – notářském zápisu – povinný *"výslovně uznal předmětný závazek v dané výši"* a že oprávněný služby poskytl, přičemž soud *"není oprávněn až na výjimky přezkoumávat věcnou správnost exekučního titulu"*.
19. K tomu nejprve uvedme, že soudem odkazované usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 398/2023 řešilo situaci, kdy k exekuci došlo na základě pravomocného rozsudku, tedy po úplném nalézacím řízení, ve kterém soudy řešily veškeré relevantní otázky sporného vztahu. Pouze v tomto kontextu Nejvyšší soud uvedl, že exekuční soud může takový exekuční titul – pravomocný rozsudek soudu – znovu přezkoumávat z hlediska správnosti jen za výjimečných situací, kdy jsou okolnosti daného případu natolik mimořádné, že by výkon takového rozhodnutí byl v kolizi se základními principy demokratického právního státu.
20. To samozřejmě není posuzovaný případ, když zde žádné nalézací řízení doposud neproběhlo (jak uvedeno výše, bylo naopak na Slovensku teprve zahájeno) a exekučním titulem je zde notářský zápis.
21. V případě notářského zápisu jakožto exekučního titulu je přitom judikatura Nejvyššího soudu opačná.
22. Jak povinný zevrubně popsal ve svém návrhu na zastavení exekuce, podle Nejvyššího soudu platí, že *"i když je notářský zápis se svolením k vykonatelnosti titulem pro soudní výkon rozhodnutí, není - jak vyplývá ze znění § 274 písm. e) o.s.ř. - rozhodnutím a nemá ani účinky, které zákon s rozhodnutím spojuje. Má povahu veřejné listiny (srov. § 6 not. ř.) a není vybaven účinky právní moci ani závaznosti pro účastníky a pro všechny orgány, jaké mají například rozhodnutí soudu vydaná v občanském soudním řízení (srov. § 159 o.s.ř.). Skutečnost, že se osoba povinná zavázala poskytnout oprávněné osobě stanovené plnění a že dohoda o tom byla*

¹ Svoboda, K., Smolík, P., Levý, J., Doležilek, J. a kol. *Občanský soudní řád. Komentář*. 3. vydání (3. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2024, k § 268, J. Levý.

uvedena v notářském zápise se svolením k vykonatelnosti, rovněž nepředstavuje překážku, která by bránila projednání sporu o stejné plnění před orgánem, do jehož pravomoci náleží projednání takové věci." (viz rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 267/2000)

23. Skutečnost, že notářský zápis se svolením k vykonatelnosti je takovým titulem pro výkon rozhodnutí, který sám o sobě oprávněnému nezakládá právní důvod pro přijetí vymáhaného plnění, musí být podle Nejvyššího soudu zohledněna právě v řízení o výkonu rozhodnutí.
24. Nelze totiž povinnému (dlužníku) znemožnit, aby se proti povinnosti, která je podle zápisu přímo vykonatelná, nemohl bránit námitkou, že je podle hmotného práva neplatná, nebo že vůbec nevznikla: *"Vymáhání plnění, na něž nemá oprávněný nárok a které by byl povinen po jeho přijetí z důvodu bezdůvodného obohacení povinnému vrátit, nelze považovat za přípustné. Nařídí-li soud podle notářského zápisu se svolením k vykonatelnosti výkon rozhodnutí, ačkoliv oprávněný nemá na vymáhané plnění podle hmotného práva nárok, je to důvodem k zastavení výkonu rozhodnutí postupem podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř. Nařízený výkon rozhodnutí lze z tohoto důvodu zastavit na návrh nebo i bez návrhu (srov. § 269 odst. 1 o.s.ř.)."* (viz rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 267/2000)
25. Z ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu tedy plyne, že exekuční soud *musí* přezkoumat zda opravdu existuje hmotněprávní skutečnost, na jejíž existenci notářský zápis odkazuje, a zda skutečně vedla ke vzniku dluhu, který je exekuvován. V případě, že tento nárok neexistuje, je povinen exekuční řízení z tohoto důvodu zastavit. (Mimo výše citovaný rozsudek shodně viz usnesení sp. zn. 20 Cdo 2866/2019, sp. zn. 20 Cdo 1533/2022).
26. I z tohoto důvodu by mělo být napadené rozhodnutí prvoinstančního soudu, postavené na nesprávném závěru, že exekuční soud vůbec existenci vymáhané povinnosti dle hmotného práva nesmí přezkoumávat (resp. pouze za výjimečných okolností), zrušeno.
27. Pro úplnost povinný dodává, že pokud se prvoinstanční soud vyjadřuje k důvodům zastavení exekuce, je jeho hodnocení jednak nesprávné (ostatně, jestliže přehlédl návrh povinného na zastavení exekuce i k němu přiložené důkazy, chyběly mu pro takové hodnocení podklady), a jednak předčasné, neboť tyto důvody budou posuzovány až v rozhodnutí o návrhu na zastavení exekuce.

IV.

K souběžnému podání návrhu na odklad a návrhu na zastavení exekuce

28. Povinný dále vysvětlí důvody, proč souběžně podal daný návrh na odklad, a to i přes účinek odkladu *ex lege* v důsledku včasné podané návrhu na zastavení exekuce. Tento jeho návrh na odklad totiž není duplicitní ani nadbytečný, jak vyplývá ze shrnutí argumentace soudního exekutora v napadeném usnesení.
29. Jak povinný uvedl v návrhu na odklad, v posuzované věci je na Slovensku vedeno civilní řízení o určení existence a rozsahu dluhu, který je v tomto exekučním řízení vymáhán. Toto řízení, vedené u Okresného soudu Žilina pod sp. zn. 38Cb/2/2026, bylo na návrh povinného jakožto žalobce zahájeno dne 2. 1. 2026. <B1>
30. Je možné, že český exekuční soud rozhodne o návrhu na zastavení exekuce dříve, než slovenský soud o samotném sporném vztahu mezi stranami. *Ex lege* odkladný účinek návrhu

na zastavení exekuce proto může pominout předtím, než bude věc pravomocně rozhodnuta příslušným slovenským soudem.

31. V důsledku toho může nastat situace, kdy v České republice bude exekuce nejen prováděna, ale případně i zcela provedena, a to přesto, že bude následně slovenským soudem rozhodnuto ve prospěch povinného. V exekuci tak může být vymoženo plnění představující (budoucí) bezdůvodné obohacení oprávněného. Povinnému by tím vznikla škoda, neboť by musel své plnění po oprávněném zpětně vymáhat, přičemž není jisté, zda bude oprávněný v době rozhodování či vymáhání vůbec solventní.
32. A právě proto podal povinný zvlášť návrh na odklad, kterým žádal exekuci odložit až do pravomocného skončení řízení před slovenským soudem.
33. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že vymáhaný nárok údajně vznikl ze Zmluvy o poskytnutí služby, uzavřené mezi dvěma subjekty slovenského práva, která se řídí slovenským právem. Veškeré otázky stran existence závazku, jeho obsahu, včasnosti a řádnosti plnění a další je tak třeba posoudit dle slovenského práva.
34. Též z hlediska efektivity a hospodárnosti by proto bylo vhodné, aby totožné otázky nerozhodovaly souběžně tři různé soudy ve dvou jurisdikcích.
35. Z těchto důvodů a s ohledem na to, že se klíčové otázky řídí slovenským právem a řízení na Slovensku byla zahájena dříve než exekuční řízení v České republice, navrhuje povinný odklad exekučního řízení.

K důkazu:

<B1> Žaloba o určení existence dluhu a jeho rozsahu ze dne 2. 1. 2026 podaná povinným jako žalobcem proti oprávněnému jako žalovanému u Okresního soudu Žilina (sp. zn. 38Cb/2/2026) (již založeno ve spise)

V. Závěrečný návrh

36. S ohledem na výše uvedené povinný navrhuje, aby odvolací soud napadené usnesení změnil tak, že se návrhu na odklad vyhovuje.
37. Popřípadě povinný navrhuje, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení před soudem prvního stupně.

V Praze dne 31. března 2026

**Monarflex s.r.o.,
zastoupena**

**JUDr. Robertem Pelikánem Ph.D.,
advokátem v plné moci**